

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și administrațiunea:
Brașov, piața mare Nr. 22. „Gazeta” ieșe
Mercuria, Vineria și Duminica.
Prețul abonamentului:
Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe
trei luni 2 fl. 50 cr. Teri esterne pe șase
luni 14 fr., pe an 28 franci.

H. 529.

Anul XLVII

Să prenumeră:

la poștele c. și r. și pe la dd. corespondenți.

Anunțurile:

una serie garmondă 6 cr. și timbru de 80
cr. v. a. pentru fiecare publicare. — Scri-
sori nefrancate nu se primesc. — Manu-
scripte nu se retrămit.

Nr. 3.

Vineri 6 (18) Ianuarie.

4.3777 70

1884.

Din cauza săntelor serbători nu-
merul viitor va apăre Miercuri.

deputați și între ómenii dela guvernă și dela
primăria. Banul pretinde dela primăria ca se
iea măsurile cele mai rigoroze și între deputați
se ventilă chiar cestiunea strămutării parla-
mentului dela Agram la Esseg.

Întemplerile aceste dovedesc, mai mult
că ori ce împartașiri ale țărilor, că nemulțumirea
în Croația a ajuns la culme. Ideea ca Croații să
se rumpă cu totul de cătră Ungaria, pentru
ca să aibă pace și se pōtă progresa în liniște, se
pōtă ȳice că ađi este cea mai poporală în Cro-
ația. Partidele moderate din dietă nu sunt în
clară cu ceea ce voiesc, tōte sēmtu însă că nu
s'a făcut destul spre a cāstiga garanții pen-
tru viitoră ca se nu mai pōtă fi călcată consti-
tuția croată. Estremii pară a voi să provōce
earași turburări și mēsurē extraordinare spre a
impedea o înțelegere a majorității croate cu
Ungurii.

Acuma se discută asupra unei adrese cătră
tron în acēstă cestiune. Voinovici a prezentat
un proiect în numele partidei naționale inde-
pendente în care se cere ca Croația se fiă de
sine stătătoare. Guvernul din Cislantania — ȳice
Voinovici — a recunoscut drepturile Slavilor
din Austria; și Ungaria trebuie se facă astfel
în loc de a asupri naționalitățile și a produce
nemulțumire în Croația.

Critica situațiune din Croația impune și Ro-
mānilor de a veghiă cu mai mare atențiune
asupra intereselor lor.

Prigonirea Romānilor.

Terorismul în culme!

Din Munții apusani ne sosese tocmai înainte
de încheierea foi corespondință importantă,
pe care ne grabim a o aduce la cunoștința
cetitorilor noștri. Eată-o:

Intregalde (Munții apusani) în 5 (17) Ianuarie.

Stimate Dle Redactor!... Stapanii noștri au
ajuns a se teme și de frunză și de erbă din
pricina nedreptăților, ce le facu necontentu
bieților Romāni, cari nu ceru decât dreptate
și egală îndreptărire, de care însă vrajmașii nos-
tri nici nu voiesc să audă. Următorea tristă
întēmplare ne arată cât de mare frică ducă ei
de noi.

Un elev după ce a terminat șola din
Intregalde, a fost dus de părinții săi la șola
normală (primară) din Alba-Iulia; din întēmplare
baiatul a dus cu sine și unele poesii naționale
scrise, pe cari vedēndu-le alți conscolari de ai săi
de naționalitate maghiară numai decât l'au pīrit
profesorilor de acolo. Profesorii luāndu pe
baiat cu scrisorile l'au dus îndat la direc-
torul gimnasiului, care c'unu ton aspru i-a
poruncit și l'a silit să spună de unde a scris
acele poesii. Elevul a respuns, că le-a scris
de pe-o carte dela învețatorului, dēr nu le-a
scris în șola, ci acasă. Directorul fără amā-
nare s'a dus la tribunalul reg. din Alba-Iulia
și a pīrit pe învețatorului din Intregalde ca pe
„un trādător de naționalitatea maghiară”.
Tribunalul numai decât a citat pe baiat și
judecătorul l'a provocat serios să spună, ce
feliu de poesii s'au învețat în șola, apoi nu-
mele conscolarilor sei, în urmă amenințându-l:
„de nu vei spune, că s'au învețat în șola te
închid.”

În ȳina următoare, în 20 Decembre spre
sēră ne pomenirăm cu judele László József
și c'unu cancelist, cari fură trāmiși din partea
tribunalului din Alba-Iulia. Însă în acea ȳina
nu putură lucra nimic din cauza nopții; dēr

în ȳina următoare, 21 Decembre, desu de dimi-
nētă se duseră în șola provocāndu acolo pe
învețator să le dē tōte cărțile și scrisorile dēn-
sului. Învețatorului voiosu le arată tōte cărțile
și scrisorile, ba încă și obiectele de învețamēt
aprobat de autoritatea superiōră confesiunală.
După aceea au controlat și lățile și tōte pul-
pile ce se află în odaia învețatorului, însă
în deșert, căci nu află cartea, după care
cātau. Elevii au fost provocat să și arate
și ei scrisorile și cărțile, dēr nici la ei nu află
astfelu de poesii. După ce au căutat tōte un-
ghiulețele încheiară protocolu învețatorului cu
învețatorului și cu elevii în prezența judei co-
munal și a unui jurat.

De aici s'au dus la părinții baiatului din
vorbă, controlāndu și acolo tōte cărțile și scri-
sorile. „Spuneți drept — i ȳiceau ei — unde
e cartea, căci copilul D-vōstre a spus că aici
e cartea din care a scris acele poesii.” În
urmă încheiāndu și aici procesul-verbal plecā
din Intregalde. Îndat ce porniră de aici le
sosi o scrisore dela procuror, în care le ȳice
că până ce nu voru afla cartea se nu se misce
de aici. Însă înzadar, scrisorea nu i-a mai
ajuns până în Galda superiōră, departare de
vre-o 20 kilometri de aici, și deōrece călētoria
prin aceste locuri e fōrte periculōsă nu s'au
mai întors îndērptu.

S'ar miră ori-care omu dēcă ar vedē ce
stānci, ce drumu devastat, și năpastițu de
ómenii administrației, se află pe unde a venit
acea comisiune pe unu timp atāt de frigosu.
Pentru alte cauze, dela cari ar fi atērnat pōte
binele populației, nu ar fi călătorit, înse pentru
a exercitā terorismu național, spre a bāgă
frică în inima Romānului, ca se nu mai cuteze
a ȳice nici unu cuvēt, străbatu până unde pot.

Dēr îi asigurăm că cu de aceste nu voru
bāgă frică în Romāni, ci îi voru întărită numai
și mai tare în contră-le și voru aprinde și mai
mult în pepturile lor iubirea de naționalitate.

Unu proprietaru.

P. S. Ordinul ce i s'a înmānat d-lui Iuonū
Domșa este următoriu:
ad 5778, 1883 bftö.

Ordin de perchisițiā domicilară.

Facēndu-se arātare în contra D-tale la tribuna-
lul reg. că judecătoria criminală pentru agitațiune în
contra națiunei (!) judecătoria de instrucțiā a ordon-
nat, în înțelegere cu procurorul, a se face în contra
D-tale perchisițiā domicilară, prin urmăre estī provo-
cată ca înaintea judecătoria de instrucțiā se des-
chiți tōte dulapurile, scrinele și lățile d-tale din
casă și mai vērtoșu cărțile și scrisorile D-tale se le
predai spre cercetare.

Judecătoria investigatōre a tribunalului reg.

Alba-Iulia 20 Decembre 1883.

László József,
jude instructor.*)

D-lui Iuonū Domșa, Intregalde.

*) În originalul unguresc:
ad 5778—1883 bftö.

Házkatatási rendelet.

Őn ellen a gyulafejevári kir. törvényszék, mint
bűntenyítő bírósághoz nemzet elleni izgatásért bűnvádi
jelentés tétetvén, a vizsgáló bíróság által a kir. ügyész-
séggel egyetértőleg a házkutatás elrendeltetett, minél-
fogva felhivatik, hogy a vizsgáló bíróság előtt házi
butorait, szekrényeit nyissa fel és különösen könyveit
és irományait bocsássa megvizsgálás alá.

A kir. törvényszék vizsgáló bírósága.

Gyulafehérvárt 1883 December 20.

László József,
vizsgáló bíró.

Domşa Georg urnak, Intregaldon.

Nou abonamentu la

„Gazeta Transilvaniei.”

Cu 1-a Ianuarie st. v. 1884 se incepe unu nou
abonamentu, la care invităm pe onorații abonați,
amici și sprijinitori ai foiei noastre, rugāndu-i ca se
voiesc să si-lu renoi de cu vreme pentru ca ȳia-
tul să li se pōtă espeda promptu și fără întrerupere.

Domnii noi abonați, și cari n'au achi-
tat costul abonamentului sunt rugați a
ne trimite banii sēu directu prin man-
datu postal, sēu prin Domnii, la cari au
subscrisu abonamentulu.

Prețulu abonamentului, ce se pōte tramite mai
tārziu prin mandate postale, este:

pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni
2 fl. 50 cr., pe șase luni 5 fl.; pe an 10 fl.

pentru Romānia și alte țeri esterne: pe trei luni
franc, pe șase luni 14 franc, pe an 28 franc.

Scrisorile sunt a se adresa la Redacțiunea
„Gazetei Transilvaniei” în Brașov.

Brașov 6 Ianuarie st. v.

Puțină timp a durat armistițiu dīntre
ȳia și guvernul unguresc. Pasiunile pro-
vocate agitate și nemulțumirea cea mare ce
snesce în poporul croat au isbucit din
deocamdată numai în Agram. Earāși
sunt traversate stradele capitalei croate de pa-
rurile militare; earāși este încungiurat parlamentul
croat de gendarmi și polițisti cu ba-
ionetele în pusc; earāși stau gata bataliōne de
infanteriā așteptāndu ordinul de a interveni
cu puterea la celu d'antaiu semnū de turburare a
liniștei publice.

Omulu celū mai popularu în Agram, idolul
unimei, alū femeilor și alū mulțimei iritate
este ađi fără indoielā deputatul Starcevic.
Scimū de ce limbajiu violentu se folosece
acēst tribunu alū poporului în parlamentul
croat; scimū ce acușatiuni teribile a îndrep-
tat în contra celor din majoritate; ne este
cunoscutu că pentru acēstă purtare Starcevic a
fostu chiar eschis pe optu ȳile din dietă și că
după aceea, luāndu parte din nou la ședinte a
întimpinat pe cei din majoritate cu insulte și
mai grave ca înainte, fiindu secundat de ade-
renții săi. În urmă acēsta preotul Lonciarici
a propus în ședință secretă să se escludă din
dietă pe timp de optu ȳile șēpte Starcevician.
Propunerea acēsta nu s'a primit înse, căci le-a
fostu frică celor din majoritate de urmările
unei asemenea hotăriri. Cu tōte astea în ȳina
următoare s'a votat escluderea din cameră a
deputatului Starcevic, fiindu-că a declarat în
plină adunare, că decisiunile luate în ședință
secretă, cu privire la mātținerea ordinei în dis-
cusiuni, nu lū privesc.

Acēstu conclusu a produsu o iritațiune ne-
pusă în oraș. Cei ce sunt contra lui Starce-
vic fură insultat pe stradă de cătră studenți
cu cuvintele: „Maghiaroni afurisiti!” ear
popa Lonciarici, care facuse propunerea de es-
cludere, cându mergea Miercuri pe la órele 3
p. m. din dietă la otelū, a fostu atacat de o
cētă de tineri, cari l'au bombardat teribilu cu
oue de găină stricate lovindu lū în ochi, în
dīnți, în cap și causāndu-i mari dureri. Lon-
ciarici a luat la fugă cu capul gol. D'între
tentatori numai unul fū singuru prinsu. Întē-
mplarea acēsta a produsu mare consternare între

Cronica evenimentelor politice.

Marti au ținut ministrii ungu-
mare consiliu spre a se sfătui asupra atitudinii viitoare față de situațiunea creată prin votul magnaților. Organele d-lui Tisza susțin, că acel vot negativ n'a adus nici o conturbare în constelațiunile din cameră și că în viitor totuși voința d-lui Tisza va fi busola acestei camere. „P. Lloyd“ speră chiar că elementele liberale din „oposițiunea moderată“ se vor demite earăși la vre-o fusiune cu partida guvernului, în fața curentului reacțiunaru. Limbajul foilor opoziționale nu justifică însă nicidecum aceste speranțe, deoarece ele atacă tocmăi acum cu mare înverșunare cabinetul Tisza.

Foia principală a Kossuthianilor „Egyetértés“ scrie următoarele :

„Se vede că domnia lui Koloman Tisza a cauzat deja disolvarea ori cărei conducere spirituale și desorganizarea completă morală. Ea a adus pe omenii încetul cu încetul la desperare, căci ei vedu, că se întărește necurmatu un sistem de guvernământ, pre cându țera se prăpădesce și serăcesce. Grabnica cadere a sistemului lui este prima condițiune a mântuirii și țera ar și vedea bucuria caderea lui, chiar și atunci, cându pentru momentu situația ar deveni mai rea, căci astfel trebuie să ajungem la drumul mântuirii.“

„Pesti Napló“ scrie următoarele :

„Decă Tisza înainte de votare și-a luat audiența la regele și decă a cerut și a primit consămțământul lui cu politica sa, cu câtu mai necesar este acuma, ca ministrul-președinte constituțional să formeze coróna și să-i de sfatul său, ca nu cumva să urneze un rău și o confuziune și mai mare. Guvernul se raportează der corónai și camera deputaților se și suspendează sfătuirile până ce coróna va fi luată decisiunile ei. Acastă e datoria cabinetului Tisza.“

Până acuma organele lui Rieger din Boemia se foloseau de un limbaj foarte rezervat față de Ungaria, ba într'un timp se vorbea chiar de-o alianță ungaro-boemă. Astăzi nu mai pôte fi vorba de acăsta, căci organul de frunte boemă, „Politik“ din Praga, se declară pentru politica conservativilor din Ungaria și dice, că „decă le-ar succede a pune pe o basă populară acăsta politică — și magnații par a fi apucat pe cărarea adevărată — atunci posibilitatea nu este eschisă ca până la alegerile viitoare să se hotărască asupra existenței sau neexistenței cabinetului Tisza.“

„Românul“ explică întârzierea, ce o punu corpurile legiuitoare pentru a se pronunța asupra revizuirii constituțiunii. „Legea electorală — dice el, — fiindu cea mai mare din toate legile, decă ea s'ar fi făcut mai repede — s'ar fi ținut — și d'astă dată cu dreptu cuvântu, — că ea s'a ticsit între guvern și amicii săi. Prin urmare cei, cari critică prelungirea studiului, multe proiecte, ce s'au propus și dese întruniri ale membrilor parlamentului sunt, după noi, cu totul nedrepti.“

„Monit. ofic. al României publică următorul înaltu ordinu de di :

„Ostași! Dintr'unu an în altu instituțiile noastre militare mergu dezvoltându-se și cu ele virtutea militară prinde adănci rădăcini în pământul României. Mulțumindu-vă pentru serviciile aduse în anul încetat, vă urez să mergeți pe aceeași cale în anul ce începe, ca să fiți în totdeauna fala Patriei și a Tronului, ce vă privește cu iubire și încredere. Oficieri, suboficieri și soldați, vă urez ani mulți.“ Datu în București, la 1 Ianuaru 1884. — Carolu.

La felicitările de anul nou ce i le-a adresat Mitropolitul Primat și d. D. Sturdza, ministru de externe, Regele Carolu a răspuns :

„Țera întregă mi arată în toate ocasiunile simțimentele sale de iubire și devotamentu. Vedem în cuvintele ce ni se adresază o nouă probă a acestei simpatii atât de scumpe inimii noastre. Vă adresăm urările noastre cele mai căldurose cu ocasiunea începutului acestui an, pe care îl privim cu o deplină încredere. Rugăm pe a Totu-puternicul să facă, ca acestu an să fie plin de bine-faceri pentru scumpa noastră Românie.“

Ministrul domeniilor Câmpineanu a întreprins o călătorie prin unele orașe ale Europei. A petrecut câteva zile în Pesta, de aci s'a dus la Hamburg și va mai vizita și orașele London, Liverpool și Marsilia. Ministrul este acompaniat de un inginer, care va

studia în porturile numite planurile detaliate și celelalte așezăminte ale docurilor și întreposturilor de acolo, spre a folosi esperiențele câștigate la stabilimentele de felul acesta, ce se vor înființa în Galați și în Brăila.

Se scrie diarului „N. fr. Presse“ din București, că de astădata recrutarea în România se face cu mare rigurositate. Ministrul de resbelu a datu ordinu comisiunilor de recrutare ca se asenteze chiar și juni de aceia, cari nu sunt apti pentru serviciul militar, pentru ca se fiă întrebuințați la alte ocupațiuni pentru armată. De altă parte ministrul de interne a datu o circulară către toți primarii comunelor, provocându-i, ca se nu ierte nimenui de a petrece în comunele respective, decă nu pôte dovedi că a satisfăcutu obligămintului său militar. Scopul acestor ordonanțe este de a se împedea liberarea multor de serviciul militar prin mijloce de corupțiune.

Generalul Brialmont, după cum se scrie din Bruxela, va fi reactivat în curându. Scim, că Brialmont a fost pus în disponibilitate de multu timp, pentru că elu fără concesiunea guvernului belgian se dusesse în România și a lucră un plan pentru apărarea țerii. Atunci relațiunile dintre România și Austro-Ungaria erau încordate și în nesubordinațiunea lui Brialmont se putu cu dreptu privi o tendință îndreptată în contra Austro-Ungariei, de atunci s'a săvârșit apropierea României la alianța germano-austriacă.

Unu alu doilea pelerinaj la mormântul lui Victor Emanuel s'a făcut în 15 Ianuaru; numărul persónelor cari au luat parte era foarte însemnat; au fost multe steguri și mai multe corpuri de musică. Cortegiul a sosit la Pantheon către amedi; defileul s'a făcut cu același ceremonialu ca la 9 Ianuaru. O mulțime însemnată se îmbulzea în trecerea cortegiului.

Este unu faptu ce nu se pôte tăgădui, că Germanii cari petrec și trăiesc în Franța sunt rău veduți, sunt suspiționați și espusi la cele mai mari neplăceri în societate. Situațiunile lor se pôte asemăna numai cu aceea a Austriacilor din Lombardo-Veneta pe timpul cându acăsta țera era sub stăpânirea Habsburgilor. Intr'o corespondență din Paris a „Gazetei de Frankfurt“ se scrie între altele : „In zilele aceste am vedutu din balcon, cum unu Germanu cu soția sa erau urmați de-o mulțime furiosă, pescărese și alte precupețe, cari sbierau, injurau și amenințau. Sărmana damă era mai mărta de grăză. — Unu preot germanu, care a petrecut mai multu timp în Franța spune, că acum e periculosu pentru Germani de a călători în Franța. Stăpina casei unde mâncam, ne-a rugat se nu spunem, că suntem Germani, căci va fi părăsita de toți Francesii, aceștia i-ar fi declarat deja, că nu voru ședea la masă cu Nemții. — În vagonul drumului de feru dela Lyon până aici am sămțit și noi ura „mării națiuni“ cându din nebăgare de sămă am vorbit în limba germană. Bine, că am scapat fără să fim insultați în fața de către domni din cupeu!“

Din Odesa se anunță, că în 10 Ianuaru a murit acolo generalul Fadejev, cel mai mare inamic al Austriei acela, care a ținut că : „Drumul la Constantinople merge prin Viena.“ Generalul era în vârstă de cincideci ani.

Se telegrafază din Petersburg diarului „Daily News“ că toți asasinii locot-colonelu Sudeikin au fost arestați. Poliția a reușit să pună mâna pe birjarul care a condus pe doi din omoritori după ce crima a fost consumată și acestu birjaru a arătat casa unde ei au descinsu.

Situațiunea în Ungaria.

Într'o singură oră — scrie „N. Fr. Presse“ cu data de 14 Ian. st. n. — au isprăvit deputații din camera Ungariei desbaterea asupra bugetului. O discutare, care altă dată dură săptămâni întregi, cu prilejul căreia se făcea o revistă amănunțită a politicei guvernului și la care luau parte matadorii tuturor partidelor pentru de a clarifica pozițiunea lor față de cei dela cârmă și pentru de a arăta din care cauză sprijinesc, sau sunt în potriva proiectului de

budgetu — acăsta discutare, abia începută și încheiată. Casul acesta este singur în lele parlamentului ungurescu. Nu numai partidul guvernamental observă de astă dată o rezoluțiune așa de mare. Nici unu din conducătorii opozițiunii moderate nu se însinuă la cuvântu stânga extremă se mulțame cu câte-va cuvinte prin care și marcă în câtu-va atitudine contrară proiectului prezentat de guvern.

Se pôte afirmă așa-dar, că în realitate bugetul nu s'a desbătut de loc în generalu lucrul acesta ne arată situațiunea din Pesta mai lămurită decât rapoartele cele mai amănunțite.

Cu toate că foile guvernamentale numește votul de alaltieri din casa magnaților o sodă neînsemnată, cu toate că se susține că acelu votu nu va ave nici o consecință în ceea-ce privește atinge de ministerul actualu și de partidul faptele înseși desmintesc aceste aserțiuni modulul cel mai eclatant.

Să nu mai fi avut în adevăr afară d-nii Mocsary și Gruber nici unu dintre membrii camerei unguresci vre-o câte-va cuvinte de spus în care să atingă întregul organism al statului și modulul, în care se guvernează acestu. Nu cum-va consternațiunea generală și presiunea, că mâne chiar se va putu schimba situațiunea cu totul totu, le-a închis la gurile ?

O mișcare serioasă a început a se manifesta în Ungaria; acăsta nu se mai pôte neamă Frivolitatea, cu care de obicei se întempelează deosebitele întâmplări, a dispărut cu totul, cu toți simțu, că acum nu mai pôte fi vorba numai despre legea de casatoriă între Creștini și Evrei. Coalițiunea din Sămbăta trecută nu de gându a se disolvă așa de curându. Ca individul, partidele cresc cu aspirațiunile lor. Organele coalițiunii vestesc, că primul pas este punctul de plecare al năsuințelor bine formulate ulterioare, și se vorbește, că conferențele ținute sub presiunea contelui Csakary s'ar fi decisu, ca să se continue cu toată energia lupta împotriva cabinetului Tisza, în potriva „întregului sistem“, după cum se vede din prima alianță austriacă ai clericalilor și anti-semitilor unguresci.

Pe cându în Pesta coalițiunea reacționară a pregătit o pierdere cabinetului Tisza, în Agram relațiunile se facu din di în di totu mai acute. Ceea-ce se petrece aici, este sabat cel mai infernal, ce s'a petrecut vre-o dată în vre-o cameră. O mare sălbătăcie și lipsă de cultură ese la ivelă și mai pre susu de tot se manifestă cu totă puterea posibilă o neîmpăcată față de statul ungurescu și față de națiunea maghiară. Cu-o astfel de reprezentanță ori și ce guvernare și ori și ce administrare este imposibilă. A dovedi acăsta, doare că este scopul Starcevicianilor. Metodele caute acestia se provoce o disolvare a dietelor. Ei voiesc, să-lu constrângă pe ministrul presidentu ungurescu a efectua acăsta disolvare ca astfelu său să scrie alegeri noue, să înceară încredă comisariului regescu guvernarea fără concursul dietei. Socotela lor este făcută o multă șiretenie. Ei știu câtu de grea și ceară de amară este pentru d-lu Tisza decisiunea pentru una din aceste două modalități; știu în ce perplexitate va fi adus prin acăsta altu nativă.

Simultaneitatea celor întâmplări în sala marelui din Pesta și în dieta din Agram se esnece numai o întâmplare ? Întrăba mai departe dintr'unu punctu de vedere.

Răspunsul este : Numele Windischgrätz nu Jellacic sântu earăși presemnele unor partide politice. Este alianța tuturor acelor cari se găsesc liberalismul și cari de unu deceniu jumătate nutresc în pepturile lor o ură împotriva dualismului. Consternațiunea ce se pare că domnesce în Pesta, doare că în fine și cei din capitală încep să înțeleagă coincidența lucrurilor. Lupta împotriva sistemului liberal și dualistic este alu doilea capitolu al mării peripeții, la care asistăm pînă astăzi.

Visitele de principii și cancelari.

Să admitem pentru unu momentu că aceste visuri necentenite de principii și cancelari tindu a pune pacea Europei pe o temelie durabilă, că liniștea poporului a dobândit garanții noue la Berlinu, Viena și Românie.

în Friedrichsruhe și în Gastein. Cu toate acestea în fondulă astoră convorbiri se află ceva, care ar trebui să neliniștească pe toți amicii libertății. Pe când împăratul Wilhelm adună împrejurul său la Homburg „ună parterre de principr“, se vorbea de o alianță a monarhilor, de o apropiere a dinastiilor contra mișcărilor revoluționare ale popoarelor, și aceeași vorbă se respindî în publicu, când principiile moștenitoră ală Coronei germane se duse la Madrid și când la întorcere vizită pe supremul Pontific în Vaticanu. Vechia opozițiune dintre popor și dinastie, dintre popor și guvern învia earăși și organele principelui Bismark precum și ale lui Leon XIII priimără misiunea de a face cunoscută lumii conjurația capetelor încoronate contra libertății popoarelor. În Germania miniștrii coronei au început deja lupta contra reprezentanților poporului, cărora li se pune înainte prerogativele împăratului, de câteori membrii Reichsrathului încercă a reclama pentru densesi drepturile parlamentare, de cari se bucură adunările reprezentative în cele-lalte țeri constituționale. În Rusia nu numai nu s'a realizat pînă acum nici una din numeroasele speranțe ce se puseseră în ceremonia încoronării țarului, dăr încă se accentuează din ce în ce mai tare domnia absolută, căreia nihilismul, după o pauză lungă, i opune érašî fiorosele lui atentate. În Serbia rezistența legală a poporului contra transgresiunilor guvernului este înăbușită în sânge. În Spania, conservatorii, cari se silesc să tragă toate puterile statului la densesi, se bucură de simpatia întreitei alianțe. În Danimarea ună ministeru reacționarū este finutū de rege la cărma statului, cu toate manifestările voinței poporului și a reprezentanților săi. În fine în Norvegia întinderea neconstituțională a dreptului de veto ală coronei formeză obiectul unui procesu intentatū ministrilor de cătră adunarea națională.

„Și putem noi ore închide ochii în fața unor dovești atătū de plausible? Trebuie ore să vedem în aceste vizite și contra-vizite ale celor mari numai ună semnū de politețā, sēu, din contra, o presiune făcută cu conștiință de cătră guvernū asupra parlamentelor, de cătră autoritate asupra alegătorilor? Este ore o simplă coincidență, că torii englezi, pentru ca să împiedice urmările unei întinderi a dreptului electoralū, au început să strige ca și d. Bismark în Germania după reforme sociale? Decă întreita alianță și-a propusū numai mănținerea păcii cu prețul sūgrumării popoarelor, apoi vieța ei nu va fi de lungă durată. Poporele, este adevăratu, sunt setose de linișce; însă pacea nu este scopul finalū, ci numai unū mijlocū de a ajunge la idealuri de ordine mai înaltă. Viitorulū va fi cu aceia cari luptă pentru adevăratul bine ală națiunilor, pentru desvoltarea lorū în libertate. („Națiunea“.)

Alegerile municipale în comitatul Ciucului.

Onorate D-le Redactore! De vreme ce în prețuita D-Vostre fôie încă pînă așî nu s'a publicatū nimicū despre alegerile amplotiaților municipali din comitatul Ciucului (Csik) în care în totalū locuescū aprôpe 18,000 de suflete Român, și în care se află situatū cercul Tulgheșului, numit și „cercul muntean“, ce constă din 7 comune locuite aprôpe cu desevșșire numai de Român, a cărorū numărū se urcă preste 10,000 suflete, și cari nu vorbescū altă limbă de cătū cea românească, deși cam târziu totuși în interesul cauzei nôstre comune îmi ieau voie a aduce la cunoștința publică următoarele:

Cercul Tulgheșului s'a înființatū încă după încetarea absolutismului, și — fie dișū spre lauda Sēcuiilor din acestu comitatū — de atunci pînă la ultima restaurare s'a administratū totu de pretori (subprefecți) român. Celu din urmă a fostū D-lū Ioanū Urziceanū născutū și crescutū din sînulū acestui cercu, care din anulū 1862 pînă în lunile prime ale anului 1871 a funcționatū ca ajutorū de pretore, din Aprilie 1871 pînă la finea acelu anū ca pretore substitutū, ér' din 1 Ianuariu 1872 pînă în 31 Decembre 1883 a funcționatū ca pretorū. În acestū restimpū de serviciu D-lū Ioanū Urziceanū prin purtarea s'a loială, amicală, prin punctualitatea și sîrguința s'a, prin iubirea de dreptate prin năsuința de a promova între marginele legii cauza învețămîntului și bisericescă fără ca să încensească dreptulū unuia și să suprimē pe alū altuia, și prin fînerea de bună armoniă între diferitele naționalități — căci afară de Român mai locuescū în acestu cercu, Unguri, Nemți, Armeni, Greci și chiar ūrci — în așa mare măsură și-a câștigatū încrederea, simpatia și amôrea întregi poporațiunī din cercu, încătū înainte de alegere cu vre-o 3 sēptēmāni s'a înaintatū ună momerandū la D-lū comite supremū Mikó Mint subserisū de toți amplotiații diferitelorū oficie

de statū reg. dela oficiurile vamale, contumațiale și financiale, de toți comercianții, de totă preoțiimea și învețătorii, de inteligența tuturorū naționalităților din cercu, prin care s'au descrisū toate jurstările cercului și a locuitorilor, și s'a arătātū, că de ôrece D-lui Ioanū Urziceanū i sunt cunoscute cu de a mēruntulū toate împrejurările cercului și starea poporului, cunôșce natura lui, și după experiența, ce și-a câștigatū mai lesne va putē susținē buna armoniă între diferitele rasse, — dorința întregului poporū din cercu este, ca totū densesulū să fie realesū, cerēndu-se totodata, că de vreme ce cercul Tulgheșului din cauza măiestritei legi electorale posedē numai 3 membri municipali, pentru alegătorii celorlalte cercuri, înainte de începerea actului de alegere să se cetescă acelu memorandum, ca alegătorii să fie orientați despre dorința locuitorilor cercului Tulgheșu.

Pînă înainte alegeri cu vre-o 2 sēptēmāni din toate semnele se putea presupune, că dorința cercului va fi realizată. D. Ioanū Urziceanū la toate consultările preliminare a fostū numai singurū candidatū pentru postul de pretore din Tulgheșu, cu care ocașiă unii dintre Ungurii alegători se esprimeau cam în următorulū modū: „nem, hogy Urziceanū el mellözök, hanem ha ő nem volna egy olyant a földfenekéből is elkellene teremteni, mert Fölgyesbe csak egy olyan ember álhat még mint szolgabíró.“ *)

În zilele d'antăi ale luni Decembre venindū la d. Urziceanū Armēnulu născutū în Tulgheșu Dr. Lázár János, fostu scriitorū onorarū la careva ministeriu în societatea altorū trei Armeni se dechiară, că densesulū încă voiesce a concura la postul de pretore în Tulgheșu și propune d-lui Urziceanū să nu concure ci să se îndestulēscă cu postul de adjunctū promițindu-i, că-lū va mai remunera cu ceva pe lângă salariulu de adjunctū. D. Urziceanū însă indignându-se de această cutezanță nerușinată l'a îndrumatū se-și ceree noroculū pe altă cale. Din acestū minutu Armenii, cari ca comercianți sunt în unū mai mare numărū membri decâtū Sēcuii în reprezentanta municipală — au început lupta în contra lui Urziceanū folosindu-se de toate apucăturile, ce le pôte înventa o minte de Armēnū speculantū, respândindū vesteu, că Urziceanū nutresce idei duco-romănesce, cocheteză cu cei din România ș. a. adevă s'au folositū de arme, cu cari în era fericitôre de astași potū lupta cu succesū sigurū în contra orī și cărui Românū, mai cu sēmă într'unu comitatū, unde toți Neromâni fără a mai cerceta încătū sunt adevărate scorniturile — vėdū în fiecare Românū câte unū vėndētorū de patriă.

Întru asemenea împrejurări ne-a găsitū ziua de 27 Decembre adevăta ziua alegeri funcționarilor, în care după formalitățile îndatinatē de deschidere și după alegerea și designarea membrilorū comisiunei candidătore și a celor pentru culegerea voturilorū, începēndu-se votisarea, s'a pusū în mișcare în contra partidei d-lui Urziceanū o armadă întregă de Armeni în frunte cu advocații lorū Lázár Menyhért, Csiki Dénes, Dr. Fejér, precum și toți amplotiații din gremiu, cu doi deputați dietali și cu vice-comitele Becze Antal, fostu advocatū și prea deobligatū advocatului Menyhért, unul dintre cei mai înverșunati inimizai ai elementului românescū; această cetă a începutū în publicū și fără nici o sfielă cu totū soiulū de calumnii și apucături diavolesce a agita în contra D-lui Urziceanū și a întimidă partida sēcuiască, care era de partea lui, ca să nu cumva se-lū alegă, căci densesulū cu cea d'antăiū ocașiune „unindu-se cu cei din România le va deschide calea ca să între în țeră;“ decă nu-i putea seduce cu scorniturī, își luau refugiulū la corumpere cu banī, éră pe alții, cari nu se lăsară nici în acestū modū a fi seduși îi chemară la sine mai marii comitatului și le porunciră, că nu pe valachū ci pe Lázár se-lū alegă, și pe lângă toate aceste cândū s'a dechiaratū votarea de finitā, D. Urziceanū era în avantajū cu 5 voturi; vedēndū însă această puterniciū comitatului au făcutū presiune asupra membrilorū comisiunei de stringerea voturilorū, încătū din 7 inși 6 și-au datū votulū pentru Lázár, ér alū 7lea, subinspectorele de dare Molnár Lajos, omū mai de conștiință pre lângă toate inpintenările din partea colegilorū săi nu s'a lăsatū a fi sedusū dīcēndū: nu voescu, ca să me mustre conștiința, că eu amū decisū asupra sôrtei unui omū spre a-lū nenoroci și a votatū pentru D. Urziceanū, încătū ambii candidați au obținutū voturi egali. Cetirea rezultatului votării o a îndeplinitū membrulū comitetului Császár József într'unū tonū atătū de slabū și nesigurū, încătū

*) Pe romănesce: Nu numai că nu vomū depărta pe Urziceanū, dăr decă nu l'amū avē arū trebui să-lū scōtemū din fundulū pămēntului, pentru că în Tulgheșu numai unū asemenea omū pôte să esiste ca subprefectū.

se vedea din toate mișcările lui, că cele ce s'au făcutū nu s'au făcutū pe calea prescrișă de lege și onestitate; la auđulū neașteptatū alū acestui rezultatū și-au manifestatū indignațiunea mai mulți alegători de pozițiā mai însemnată și nepreocupați.

După cetirea rezultatului alegeri, Comitele supremū în locū să decidă prin votulū lui sēu prin tragerea de sorți, căci votisarea s'a întēplatū numai între doi, a enunțatū, că de vreme ce Urziceanū și Lázár au căpētātū voturi egale, între densesi în ziua următoare se va face din nou alegere; această a fostū apă pe mōra contrarilorū, căci în decursulū nopții pe o parte din alegătorii sēcui țeranī ai D-lui Urziceanū, cari locuiau mai departe, amăgindu-i, că nu va mai fi alegere i-au făcutū să mērgă acasă, éră pe o parte prin promisiuni, întimidări și corupțiuni seducēndu-i alegerea a 2-a avū de rezultatū 61 de voturi pentru Urziceanū și 91 pentru candidatulū armēnū Lázár.

În acestū modū a cădūtū candidatulū nostru Urziceanū, care în restimpū de 13 ani ne-a condusū destinulū acestui cercu, și prin silința nemărginită, iubire de dreptate, năsuința de a promova cauza învețămēntului și bisericescă, sēmțū curatū de Românū și adevăratū cetățanū, maniere blānde, însă în afacerile oficiose strictū și energicu, s'a făcutū pentru totdeuna neuitatū nu numai la Român ci fără esceptiune la toți locuitorii acestui cercu fie orī de ce naționalitate, Românii în totă privința atătū de apesași au pierdutū în D-lū Urziceanū unū povățuitorū ca și care cu greu vorū mai afla. Numai unū Juda s'a aflatū între noi care a lucratū în contra D-lui Urziceanū, și acesta nu este altul decâtū Dumitru Drăganū alias Druga, de presente învețatorū substitutū într'o comună; densesulū a scrisū o mulțime de epistole pe la alegătorii sēcui din comitatū, ca nu cumva să alegă pe Urziceanū căci este contrariulū celū mai înverșunatū alū Ungurilorū, acelu Drăganū, pe care, l'a îndemnatū D-lui Urziceanū, l'a datū părintele sēu la școlă, pe care D. Urziceanū l'a primitū în cancelaria s'a și l'a ocrotitū optū ani de zile.

Din cele dișe se pôte vedē, că nu Sēcuii din comitatulū Ciucului au causatū căderea candidatului nostru, căci laudă simțului de dreptate, ce l'au arătātū pînă acumū Sēcuii față de Românii din acestū cercu. Mai mulți s'au esprimatū cam așa: „anyi román megérdemli, hogy saját nemzetéből bár egy tisztviselője legyen“ *) ci Vicecomitele Becze Antal și consoții lui (de multe afaceri) Armenii, cari îmbogățindu-se mai mare parte din sudôrea Românilorū începū acum a se amesteca și în conducerea afacerilorū comitatului și ași redicā nasulū prea susū, pînă va fi dēbēlăzatū odata cu rușine.

În fine mi-iau voie a vē mai aduce la cunoștința D-le Redactorū, că dintre funcționarii aleși din nou dela pretura Tulgheșului nici unulū nu șcie romănesce, ba chiarū și servitorulū de oficiu, care șcie romănesce, a fostū înlocuitū prin altulū, care nu șcie nici o bōbă romănesce așa dēră Românii decă voescu a fi înțeleși de noii funcționari și învețe unguresce!!

Uaū Românū din cercu.

Comercicul exteriorū alū României în 1882.

Țilele aceste a apărutū o broșură oficială intitulată: „Tablōū generalū indicāndū comerciculū României cu statele străine în anulū 1882.“ Eată cifrele de căpiteniā din această lucrare:

În anulū 1882 cantitatea importului României se urcă la 407,703 tone, ér a exportului la 1,809,542 tone; în ceea ce privesce valôrea țera a importatū în acestū anū mărfuri de 268,851,921 lei și a exportatū de 244,730,199 lei. Dela importū fiscalulū a perceptū 13,259,734 lei și dela exportū 2,340,670. Din cifrele de mai susū rezultă, că importulū covēșese exportulū României cu 24,121,722 lei. Comparāndū acum cifrele anului 1882 cu cele ale anului 1881, vedemū în adevēru, că importulū s'a micșoratū în anulū trecutū cu 5,905,537 lei și exportulū a sporitū cu respectabila sumă de 38,211,882, ceea ce e unū faptū inveselitorū; totuși nu-i mai puținū adevăratū că deficitulū anului trecutū e încă mare. Diferența în plus ce se vede la cantitatea exportului nu provine de aiurea, decâtū că România exportă materii prime și grele, în deosebi cereale, pe cândū din contra importă obiecte fabricate și în comparațiā ușore.

*) Pe romănesce: Atătā mară de Român merită, ca din naționalitatea lorū să aibă măcarū unū singurū funcționarū.

Cu privire la statele, cu cari România se află în cele mai multe și mai importante legături comerciale, Austro-Ungaria este aceea care stă în fruntea tuturor. Mărfurile ce împordă din această monarhia se urcă la 134,514,529 lei, ér cele exportate d'abia ajungă cifra de 74.706,217. După Austro-Ungaria vine Anglia cu 35,430,204 lei importă și 97,669,276 lei exportă; apoi Germania cu 30,291,315 lei importă și 5,506,936 exportă; Franca cu 23,089,684 importă și 26,744,978 exportă; Turcia cu 10,352,425 importă și 12,599,971 exportă; Rusia cu 8,969,133 importă și 7, 744,318 exportă; Bulgaria cu 4,033,429 importă și 4,619,786 exportă; Grecia cu 4,145,198 importă și 1,913,817 exportă; în urmă vină Belgia, Italia, Elveția și alte state. Statul acela, dela care împordă România mai puțin e Spania (4,104 lei) și acela unde expordă mai puțin e Egiptul (84,375 lei).

Anulă bisecstilă.

Diarulă L'Italie din 10 Ianuaru publică următoarele :

Noulă anulă, care se apropie c'ună pasă de sfârșitulă vécului ală noue-spre-decelea, este bisecstilă. Câte-va cuvinte asupra acestei bisectilități sunt deci la locul lor.

Anulă scolară ne coincidădu c'ună numără esactă de evoluțiuni ale lunii, a rezultată, pentru tóte popórele, cari au adoptată ună calendară lunară, neajunsulă de a vedé aceleași epoche ale anului, aceleași serbatori, de exemplu, cădēdu succesivă în tóți anotimpii; acestă faptă se întâmplă astăzi la Turci.

Pentru a îndreptă acestă neajunsă și acestă confuziune, Iuliu Cesare, patruzeci și șese de ani înainte de era creștină, a însărcinată pe Sosigen, filosofu și astronomă din Alexandria, să reformeze calendarulă romană; acesta adoptă ună anulă de 365 zile și $\frac{1}{4}$.

Dér, fiindă că anulă civilă trebuie neapărată să fie compusă dintr'ună numără întregă de zile s'a convenită să se adaugă la fiecare ală patrulea anulă erórea de o zi rezultădu din cele patru părți neglijate și de a socoti la fiecare patru ani ună anulă de 366 de zile.

Din cauze religióse, această zi intercalară fú așezată după a șesea zi înainte de calendele lui Marte, adică înainte de 1 Marte (Romanii numeau „calendae“ prima zi a fiecărei luni); și fiindă că această a șesea zi, în modulă de a socoti ală Romanilor, era designată prin cuvintele *s e x t o a n t e c a l e n d a s* (a șesea înainte de calendele), ziua intercalară luă numele de *b i s - s e x t o c a l e n d a s* (zi dublă).

Dândă denumiri latine o formă francesă nu e decâtă ună pasă pentru a ajunge la bisecstilă, nume dată fiecărui anulă de 366 zile.

Eacă calendarulă iuliană, în care fiecare anulă a căruia milesimă este divisibilă prin 4, e ună anulă bisecstilă.

Astfelă anulă 1884 este bisecstilă, fiindă-că 84 este divisibilă prin 4.

Dér luândă anulă de 365 zile 25, se comite o eróre în plus, care acumulădu-se trebuie să aducă din nou desordinea în evaluarea timpului.

În adevără 1257 ani după această primă reformă, erórea devenise de zece zile și echinoctiulă de primăveră avă locă la 11 în locă de 21 Marte.

La 1570 ună celebră medică din Calabria, numită Silio, presintă papei Gregoriu XIII ună proiectă de reformă care deveni basa calendarului gregoriană.

Gregoriu XIII decise mai întâi că a două zi după 4 Octombrie 1582 va fi 15, scoțēdu astă-felă două zile din anulă curinte; pentru a împedea apoi ca erórea să se reproducă, s'a convenită să se suprimă trei bisecstili la fia-care patru sute de ani, nefăcēdu bisecstili, pentru ani seculari, de cătu aceia a căroră sutimă a milesimei ară fi divisibile prin 4. Astă-felă 1600 a fostă bisecstilă, 2000 va fi asemenea.

Cu tóte aceste mai există încă o eróre anuală în călindarulă Gregoriană; dér pentru ca această eróre, acumulădu-se, să fiă de o zi, voră trebui 4,237 ani.

Deci, astă-felă cum este, călindarulă Gregoriană corespunde tutuoră trebuințeloră actuale și este adoptată astă-zi mai de tóte popórele civilizate.

Numai creștinii de rită grecă au conservată calendarulă Iuliană; datele loră suntă în întârziere cu 12 zile după datele celorlalte popóre ale Europei, fiindă că la cele 10 zile suprimate în 1582 s'au adăugată 2 zile bisecstili în 1700 și 1800. „Rom.“

Diverse.

(Botezulă Domnului) s'a serbată azi cu mare pompă la biserica dela Sf. Nicolae din Scheiu. Înaintea bisericei în piața din Prundu a fostă aședată o companiă de soldați cu musică din regimentulă c. r. de infanteriă nr. 2 de aici sub comanda d-lui căpitană Cvianovici (Sérbu), cu locotenenții : Bârseanu, Literată și Halmagyi și sublocotenentulă Negrea (tótă patru Român). Compania era compusă totă din feciori Români. La sântirea apei miliția a dată trei salve. După aceea ingenuchiădu cu tóții au fostă botezați de cătră părintele protopopă Petrică.

(Concertulă) Orchestra diletanțiloră din Brașovă va arangia Marți în 8 (22) Ianuaru séra în localitățile redutului orășănescu ună concertă cu d a n s u cu concursulă musică orășului. Bilete se potă căpetă în librăria Zeidner și la ceasornicarulă Biro.

(Direcțiunea posteloră) din Sibiu a luată o măsură salutară. Din cauza multeloră plângeri, că unele oficii postale nu predău abonentiloră diarele îndată ce sosescă, ci le rețină, ca să le cetescă amplexiului său alții, direcțiunea posteloră reg. ung. din Sibiu provocă tóte oficiile postale de a observă cu strictetă disposițiunile existente și amenință pe tótă impiegații dela postă, cari nu voră înmăna neamănată abonentiloră diarele, că voră fi demisionați.

(Invitare.) Onor. D. D. membri ai societății române de lectură din Caransebeșă internă și externă suntă poftiți la adunarea generală ordinară pe 14 Ianuaru 1884 st. v. la 4 ore d. a. în localitatea societății.

Caransebeșă în 26 Decembre 1883 st. v.

Arone Damaschin,
Președ. societății

(Evreii în Ungaria.) Generalulă Klapka publică în „P. Lloyd“ o scrisóre cătră ună amică ală său magnat, pe care îl dojenese, pentru că a votat în contra guvernului. „Așadér și tu esci ună membru ală ligei sante? nu te temi, că vârtejulă, în care te-ai aruncat, te va înghiți?“ Cu asemenea cuvinte apostrofă pe prietenulă său și apoi se încercă ai esplica cătu de înțeleptă a fostă d. Tisza cândă a compusă proiectulă de lege pentru căsătoriile mixte între Unguri și Jidani. Pe timpulă primei numărări de poporă sub Iosifă II traieau în Ungaria, dice elă, 25,000 Evrei. La începutulă veacului acestuia numărulă loră se urcă la 50,000 suflete; pe la 1829 erau 100,000; în anulă 1847 numărulă Jidaniloră era 270,000; la 1870 s'au numerată 500,000 Evrei în Ungaria și astăzi numărulă loră este aprópe la 700,000. Va se diceă poporațiunea evreiescă în timpă de 25—30 de ani se duplică. În 1910, diceă voră progressă totă așa, voră fi în Ungaria 1,500,000 și încă înainte de anulă 1950 voră fi 3,000,000 Evrei. „Înmulțirea acestă rapidă de-o parte și scăderea poporațiunei creștine, mai alesă a celei maghiare, de altă parte, ne împune datoria — dice Klapka — de a ne îngriji ea Evreii să nu devină ună elementă contrară maghiarismului, ci Evreismulă să servescă spre întărirea puteriloră noastre naționale.“ De aceea trebuie să se căsătorescă patrioții seraci unguri cu fete bogate de Jidovă și de aceea Klapka compătimesce pe aceia, cari s'au aliată cu popii ultramontană și cu rabinii ortodocși în contra „înțeleptului și liberalului“ proiectă ală guvernului.

(Tesaurulă de resboiă ală imperiului germană) Turnulă Juliană din Spandau cu prețioasele sale proviuri va fi vizitată peste câteva zile de doi membri din comisiunea pentru datoriile imperiului germană. Întrarea în acestă tesaură de resboiă este forțe bine păzită și numai atunci potă fi posibilă, cândă voră intra cei doi membri ai comisiunei deodată, pentă că numai ei au cheile dela acelă tesaură și lăcatulă celă artificială nu se potă descuia decâtă numai cămă amēdoue cheile deodată se bagă într'insulă. Măntăiă întră omulă în rotundă, unde se păstrează ce 120 de milióne de mărci pentru casuri de nevoie a imperiului. Colosala sumă este împărțită în 10 de părțeminte, dintre cari fiecare érá se împarte în 12 subpărțeminte, așa, că în fiecare despărțemintă de aceste 12 se află câte ună milionă de mărci în agintă. Fiecare milionă se află în 10 pungi de că zece mărci. Îndată ce se începe revisiunea, se numesă ună despărțemintă órecare, din care se indică ună subdespărțemintă spre a numera banii dintr'insulă. Pentru lucrulă acesta este designată o comandă militară, așa, că numărarea cea migălósă se sévêrșesă într'ună timpă forțe scurtă. Diceă s'au revidată doră séu trei pungi de căte 100,000 mărci din diverse despărțeminte și s'au aflată suma din ele esactă, atunci, această parte a revisiunii s'a terminat. După această se revidăza și celelalte trei fonduri ale imperiului celă pentru invalidi, celă pentru construcțiunea fortă, rețeloră și celă pentru clădirea edificiului pentru palamentă, numai cătu la revisiunea acestoră fonduri se procede cu mai multă minuțiositate revidēdu-se în întâiă singuraticele valori și căutādu cupónele, numerele, seriile și alte particularități asemēnādu-le registrele.

(O îndrăzneală rară) a avută ună soldată ru din Țarskoe-Selo. Elă era în concediu la Petersburg. Ca să sosescă la timpă în Țarskoe-Selo, trebuia plece cu trenulă dela 7 ore séra. Sciindă că trenulă plecase deja, elă apucă fuga pe o cale mai scurtă ajunse la ună podă înainte trenului și, pe cămă această trecea iute, soldatulă se aruncă pe tampónă dintre două vagóne de marfă. Astfelă călare pe tampónă merse până la o stațiă unde din nenorocirea se opră trenulă, deóre-ce îlă zărise șefulă stației, că îlă dete pe mână conductorului, ordonādu să se predea poliției din Țarskoe-Selo. Ca să scape acelu de această perspectivă puçină măgulitóre, soldatulă sare din vagonă aprópe de Țarskoe-Selo și p'aci se fosta drumulă. Ómenii l'au vedută cădēdu pe capă în zăpadă; apoi s'a sculată și a fugită spre casarmă.

Nr. 180,884.

Publicațiune!

În urma conclusului reprezentănei comună din 19 Novembre 1883, aprobată de congregațiunea comitatensă în ședința estraordinară din 10 Decembre 1883, se aduce la cunoștință publică, că spre acoperirea deficitului budgetului pe anulă 1884 s'a stabilită pentru anulă curentă ună aruncă comunală de 18 percente (18%) și se va încassa pe basa §-lui 43 ală art. de la XLIV din 1883.

Brașovă în 12 Ianuaru 1884.

2—3

Magistratulă orășănescu

Se vëndu și se schimbă tóte obiectele de ceasornicaria.

Ed. I. Dressnandt
ceasornicarulă
în Brașovă, Strad'a Vamei Nr. 2.
(din josu de biserică catolică)
și recomanda bine assortatulă seu

Depositu de totă felulă de ceasornice
de cualitatea cea mai bună, cu prețuri forțe moderate.
Tóte reparaturele și comandele se esecutēza promptu, solidu și pe langa **garantiă** conscientiósă.
Comandele în casu se nu convina obiectele se primeseu înapoi fara nici o perdere.

Obiectele comandate, deca nu convină se vëndu și se schimbă fara scadimentu.

Editoră : Iacobă Mureșianu.

Redactoră responsabilă : Dr. Aurel Mureșianu

Tipografa : Ioană Gótt și fiulă Henrică.